

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 84. Reginæ studium in Connestabili ad suas partes pertrahendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Rex respondit: „Lutherus, & Calvinus
 „in quadraginta fidei articulis a Ponti-
 „fice dissentiunt, in triginta autem &
 „octo inter se conveniunt, & duo tantum
 „dogmata supersunt, quæ inter ipsos ad-
 „huc controversa sunt: ego autem censeo,
 „jungendas utriusque partis opes, ac
 „copias ad communem hostem oppri-
 „mendum, quo debellato in duobus il-
 „lis articulis conciliandis & in Ecclesia
 „Dei pristinæ puritati, ac splendori re-
 „stituenda minus negotii erit.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1561.

§. LXXXIV.

*Reginæ studium in Connestabili ad
 suas partes pertrahendo.*

Attamen Regina sua agendi ratione Pro-
 testantium quoque causæ favere cre-
 debatur, quinimo hanc de se opinionem
 haberi haud ægre ferebat: ut vero Con-
 nestabilem Montmorantium ad suas par-
 tes sensim perduceret, eidem consilii sui
 rationes aperit, hæc effata: „cedo ad
 „præsens Protestantium desideriis, ut
 „Navarræ Regis, qui illud, quod hodie
 „probat, cras improbaturus est, conatus
 „cedendo frangam: ceterum aulæ Pri-
 „morum, atque tuæ imprimis, qui pri-
 „mario Regni Magistratu fungeris, par-
 „tes sunt, ut palam ei adversari, & Ma-
 „jorum Religionem violari passim cla-
 „mita-

Sæcul. XVI.
A. C. 1561.

„mitare incipiatis. „ Id eo consilio faciebat Catharina, ut æmulo negotium per alios facefferet, & ita Regni Proceres ab ipso redderet alienos. Ab eo tempore jam non occulte Antonius Momorantius murmurabat, quod prisca Religio sperneretur, ac novis sacris, novisque ritibus introductis absque ulla vocatione homines haud cogniti se divino ministerio immisceant, necnon carnes propalam diebus vetitis, atque ipso quadragesimalis jejunii tempore profarent: insuper querebatur, quod hæc ad prisca, & hætenus recepti cultus contemptum fierent, cum jam in ædibus privatis ab initio, mox & intra Palatium in Condæi Principis, & Colini maris præfecti conclavibus publicæ conciones haberentur.

His Regina, ut Connestabili ea, quæ ejus spem magis lactabant, proponeret, adjecit, quod in illam, cui ipse adhærebit, partem ipsius opera etiam fortuna sese inclinatura sit, præcipue cum tunc, si præteritorum immemor sincero animo Guisii Principibus sese unierit, Religio Catholica in Galliis conservaretur: si vero a Castillonæis Nepotibus suis sese regi sineret, brevi ibidem Dei cultus haud alius erit, quam Genevensis. Hæc verba tandem efficiebant, ut Momorantius apertis tandem oculis cognosce-

gnosceret, quam infausto foedere se con-
 junxisset cum duobus præcipuis Regiæ
 stirpis Principibus, aliisque Proceribus,
 qui eisdem sanguine juncti jam jam spu-
 riæ doctrinæ erroribus infecti erant.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1561.

Equidem haud diffitendum, quod
 Montmorantius hac agendi ratione ter-
 renis suis commodis parum consuluerit,
 atque Montmorentii Marefcalli primo-
 geniti filii sui, qui præ ipso magis in-
 tentus erat rebus humanis, consiliis re-
 pugnaverit, nihilominus pro Religione
 Catholica, quam in Francia summo pe-
 riculo expositam cernebat, studium op-
 pido commendandum demonstrabat,
 quinimo, ut titulum Majorum suorum
 insignibus inscriptum, quo legebantur
 hæc verba: *Deus primum Christianum
 Baronem servet*: opere etiam adimpleret,
 non raro elata voce exclamasse dicitur:
Una fides, una lex, unus Rex: certissi-
 me enim sibi persuasum habebat, quod
 ex Religionis exterminio legum, Regum,
 ac denique etiam regnorum interitus
 necessario sequatur, hinc sine omni am-
 bage Filio suo respondit: „inter veram
 „fidem, & hæresin medium amplecti ne-
 „queo, quando agitur de caussa Dei,
 „& totius Gallici Regni salute, ac proin-
 „mei honoris, ac conscientiae legibus
 „adstringor, tunc ea ago, quæ forte ter-
 „renæ prudentiæ ratio dissuadet.„ Er-

go

Sæcul. XVI.
A.C. 1561. go eodem momento opera Valentinae Ducissæ in Guisii Ducis, & Albonis Santandreani Marescalli gratiam rediit, ac peropportune Magdalena Sabauda ejus conjux Protestantium sectæ oppido infensa Mariti sui odium in eos conceptum augebat, unde Protestantes arctam illam unionem, quæ inter Guisii Ducem, Connestabilem, & Marescallum Santandreanum erat restituta, nequiter Novum Triumviratum appellitabant.

§. LXXXV.

Carolus IX. Galliarum Rex Rhemis unctus.

Thuan. l. c.
La Popeliniere l. 6.
Davila l. 2.

Ceterum Regina, quæ ad firmandam suam auctoritatem Procerum dissidia fovebat, potenti hoc fœdere haud parum stupefacta assiduis torquebatur curis, summopere sollicita, ut tandem detegeret finem, ob quem inter Principes hucusque capitali inimicitia divisos tam subito conflata esset amicitia: ne vero quicquam eorum, vi quorum Regi, quocum ipsa summæ rerum præerat, veneratio, ac submissio accrescere potuisset, prætermisisse videretur, hinc eundem sacro oleo ungi curabat. Præfigebatur huic solemnitati dies Christo in cœlos ascendenti festiva, quæ illo anno in decimam quintam Maji inciderat: Igitur ex Aula Fonte-Bellaqueo discedit,